23/11/2019

Στοχασμοί την ώρα του πόνου

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Ο Πανάγαθος και πολυεύσπλαχνος Θεός επιθυμεί πολύ την σωτηρίαν μας. Μας περιμένει με πολλή αγάπη εις την ουράνιον Βασιλείαν του, την ητοιμασμένην από καταβολής κόσμου.

Διά τούτο επεμβαίνει και χειρουργεί με πολλούς τρόπους την ψυχήν μας, διά να την προετοιμάση ως κεκοσμημένην νύμφην διά την Βασιλείαν του.

Επειδή εμείς είμεθα αμελείς και οκνηροί και δεν αγωνιζόμεθα όσον πρέπει διά την σωτηρίαν μας, έρχεται ο φιλόστοργος Πατέρας μας παιδαγωγικά να μας ξυπνήση. Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να περάση την ζωήν του χωρίς θλίψεις, ασθένειες, δοκιμασίες, αδικίες και παντός είδους δυσκολίες.

Έρχεται η ώρα που κάθε ψυχή θα ανεβή τον ιδικόν της Γολγοθά. Πρέπει να δώση πολλές εξετάσεις, να δοκιμασθή πολύ, διά να γίνη κληρονόμος της Βασιλείας του.

Άλλος δρόμος δεν υπάρχει. Αυτόν τον δρόμον επέρασε πρώτος ο Σταυρωθείς

αναμάρτητος Ιησούς Χριστός· αυτόν τον δρόμον ακολούθησαν εις την συνέχεια όλοι οι μάρτυρες, οι ομολογηταί, οι όσιοι, όλοι οι άγιοι.

Σημειώνω αυτά τα λόγια τώρα πού ο δριμύς πόνος του καρκίνου θερίζει τα σπλάγχνα μου. Ασπάζομαι την εικόνα του Χριστού με δέος και ελπίδα και είναι σαν να τον ερωτώ:

Πώς πρέπει η ψυχή μου να αντιμετωπίζη την ώρα του αφόρητου πόνου; Παρακαλώ βέβαια τον γλυκύτατόν μας Κύριον να μου χαρίση την υγείαν μου, αλλά ελπίζω μόνον εις το Άγιον θέλημά Του.

Το θέλημα του Κυρίου είναι το μόνον αγαθόν και σωτήριον· διότι μόνον ο Κύριος γνωρίζει πότε είναι η κατάλληλη ώρα, διά να αναχωρήση η ψυχή από τον κόσμον αυτόν.

Η ψυχή όμως δεν φεύγει μόνη της. Την ακολουθούν τα έργα της· την ακολουθούν οι Άγγελοι και οι δαίμονες. Φοβερή μάχη διεξάγεται. Φοβερόν λογοθέσιον γίνεται και η ψυχή με λεπτομέρεια εξετάζεται.

Πού ο ζυγός θα κλίνη; Ποίος θα αρπάση την ψυχήν; Οι Άγγελοι ή οι δαίμονες; Τα παρόντα τελείωσαν· το βιβλίον της αιωνιότητος άνοιξε. Θα ευρεθούμε εις τον αφόρητον και ακατανόητον τόπον της κολάσεως ή εις τον Παράδεισον όπου θα απολαμβάνωμεν το γλυκύτατον φως της Αγίας Τριάδος;

Όταν η ψυχή ζη με την αίσθησιν της αιωνιότητος, τότε ο πόνος μετριάζεται, αλλά ακόμη περισσότερον τότε η ψυχή προσεύχεται θερμά, αιτείται συγχώρησιν των αμαρτημάτων και πολλές φορές ευχαριστεί τον Άγιον Θεόν και τον δοξολογεί που του δίδει την δύναμιν να υπομένη τον πόνον.

Αλλά τι είναι αυτός ο πόνος και αυτή η υπομονή εμπρός εις την μακαριότητα, όπου μας περιμένει; Βέβαια η σάρκα υποφέρει, λυγίζει, αλλά τι είναι αυτός ο πόνος εμπρός εις τα βάσανα των μαρτύρων;

Και ο πονηρός διάβολος μέχρι του τελευταίου λεπτού της εξόδου της ψυχής, δεν παύει να πολεμή την ψυχήν μήπως μικροψυχήση και γογγύξη κατά του Θεού. Αλλά και ο Πανάγαθος Θεός δεν παύει με θείες παρακλήσεις να ενισχύη τον αθλητήν του.

Σεβαστοί πατέρες και αδελφοί εμείς σήμερα είμεθα αδύναμοι. Μετά βίας κατορθώνουμε ως αμελείς να σέρνουμε τα βήματα μας. Δεν έχουμε καμμία αρετή. Μη μας εγκαταλείψετε, εις τας ευχάς σας στηριζόμεθα...

Ο Πανάγαθος Θεός να μας σκεπάζη, να μας ευλογή, να προστατεύη τα παιδιά του και όλη την Εκκλησίαν Του, διά να δοξολογείται το Όνομα το Άγιον Αυτού εις τους

αιώνας. Αμήν.

π. ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΚΑΡΑΚΑΛΛΗΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ», ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ